

ringen, dels fra Private. Man maa sætte Pris paa, naar det kommer fra Regjeringen, men man maa ogsaa sætte Pris paa — tror jeg — naar det kommer fra Private; men for at saadant privat Initiativ skal kunne naae sit Maal, er det givet, at det maa mødes af Regjeringen med, hvad jeg vil kalde, en aktiv Sympathi, ikke med, hvad jeg vil kalde, en passiv Sympathi. Jeg skal med et lille Exempel forklare, hvad jeg mener dermed. Jeg har tilladt mig, som de Herrer vide, at stille et Forslag om Forandring i Sultertolden, som blev forkastet i gaar. Vi hørte ganske vist i gaar, at der blev udtalt Sympathi for dette Forslag, men denne Sympathi staar for mig som den passive Sympathi. Der foretoges Undersøgelser. Jeg har gjort mig Flid for at fremskaffe, hvad jeg har kunnet; men jeg tror ogsaa, at det var Regjeringens Blygt at fremskaffe Oplysninger; jeg har i den Retning antydnet, hvorledes jeg troede, at de skulde fremskaffes, men det skete ikke. Man indskrænkede sig til at meddele Udvalget nogle Oplysninger, der bleve det meddelte konfidentielt, som de Herrer jo have hørt, og som heller ikke havde nogen videre Betydning. Hvad jeg allsaa kunde have ønsket, det var, at Regjeringen selv havde anstillet nøiere Undersøgelser om, hvad den vilde vide, hvilket ikke staar klart for mig, jeg veed virkelig ikke, hvad det er for Detailler, Regjeringen ønsker at vide. Jeg vilde ialtfald have fundet mig noget mere beroliget, hvis den høitærede Finanzminister havde udtalt: „Jeg vil selv foranstalte nærmere Undersøgelser om denne Gjensstand, der har ikke været tilstrækkelig Tid dertil“; men denne Udtalelse fik jeg ikke, uagtet jeg ganske vist skal erkjende, at den høitærede Finanzminister ikke paa nogen Maade har afvist denne Sag; han har henstillet den til nærmere Undersøgelse, men har fornemlig lagt Bevisbyrden over paa Andre end dem, hvorpaa jeg tror, den i Et og Alt bør lægges. Dette kalder jeg en passiv Sympathi, aktiv vilde jeg kalde Sympathien, naar Regjeringen virkelig med Njærlighed og Iver tog sig af Sagen og selv undersøgte den, for at komme til et Resultat derom. — Hvad jeg endnu har at udsætte paa det Lovforslag, der nu skal stemmes over, er navnlig Skibsafgiften, Tolden paa Kaffe og Træ, og endelig kunde jeg ønske en Udrensning — om jeg saa maa sige — af nogle Smaaligheder. Jeg kan nemlig ikke godt med disse Smaaligheder i en Toldtarif; jeg skal paaapege nogle af dem. Jeg siger til disse overordentlig skjønne Skatteemner: Asparges, Æbler, Pærer og Svampe, jeg tror, at de saa overordentlig godt kunne gaa ud af Toldtarifen, da de i finansiel Henseende neppe

have Noget at sige. Jeg tilstaar, at jeg meget hellere kunde have sluttet mig en bloc til det Forslag, der var forelagt ifjor af den høitærede Finanzminister, end jeg kan slutte mig til det nu foreliggende; thi ifjor var Skibsafgiften nedsat til det Halve af, hvad den nu er, og der var bibeholdt Told paa Petroleum; jeg tror, at det var to meget fornuftige Forst. Naar man har sagt: „Vi kunne godt tage hele Tolden bort fra Petroleum, saa have vi en saa meget bedre Reserve tilbage, idet vi kunne optage hele Tolden paa Artiklen igjen“, saa skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke er heldigt at stryge et saadant Skatteobjekt; thi for det Første er det — som jeg før har udtalt — ikke saa let at faae det ind igjen, og der er dernæst ogsaa et andet Hensyn, som ikke maa glemmes: Hvis det skulde komme paa — hvad Gud forbyde! men det er jo stet før — at vi paa een gang skulde have Pengene tilstede, vil det kunne ske paa en overordentlig let Maade, naar vi have gode Skatteobjekter i vor Toldtarif, og der saa kommer en extraordinær Lov ud, som siger: Paa alle disse forskjellige Artikler lægges vi 50 pCt. Told; naar det saa vedtages, er Historien klar. Vi kunne da ved en anden Lov udstede Kreditbeviser og med Hensyn til deres Amortisation henvisse til de ordinære Indtægter gennem Told; men sætte vi saadanne Skatteobjekter ud af Tarifen, maa vi først have en hel ny Revision — om jeg saa maa sige — af Toldloven, for at faae det ind igjen, inden vi komme med en Lov om en saadan extraordinær Stat. — Hvad nu Skibsafgiften angaar, skal jeg ganske vist afholde mig fra at komme ind paa nogen Detail derom, jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa — jeg vil bede de Herrer selv at undersøge det — hvad der nu i Dieblisset foregaar i Sverige i den Anledning. Der har Kommercekollegiet, Generaltolddirektoratet og Ministeriet erklæret sig aldeles ubetinget for Afstæffelsen af denne Skibsafgift; man er ganske vist ikke paa een Gang gaaet saa langt ned, men man har dog foreslaaet Nedsættelse, selve Skatten er dødsdømt, og den er dog ikke nær saa høj som hos os, thi den er nu 14 Ore pr. Ton, og der er bragt i Forslag at nedsætte den til 10 Ore, medens vi have den fornielse efter dette Forslag at skulle betale 50 Ore; dette skal jeg henstille til behagelig Overveelse. Der er ganske vist andre Udgifter, men det kommer ikke denne Sag ved. Skulde man finde det nødvendigt at paalægge f. Ex. en Tysrafgift paa Skibe, saa vilde jeg sige, at det kunde der være noget Nationelt i, naar den da indrettedes paa den Maade, som jeg har antydet, og